

Sveti Bonifacije, biskup i mučenik

Čitanja od dana: Tob 12,1.5-15.20; Ps Tob 13, 2.6.7.8; Mk 12, 38-44

Navještaj svetog Evanđelja (Mk 12, 38-44)

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj: »Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!«

Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.« Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Čuli smo evanđelje u kojemu nalazimo Isusa u jeruzalemskome hramu, gdje je nakon osude licemjerja pismoznanaca, promatrao kao Židovi daruju svoj dar za potrebe Hrama. Gledajući darovatelje, Isus uspoređuje tihi i maleni dar siromaha, koji su tu prisutni u slici siromašne udovice, i bogati dar bogataša koji, uz glasni zvuk pada u riznicu, odzvanja hramom. Mnogi današnje evanđelje tumače kao pohvalu malenome, koje je veliko u Božjim očima.

Kažu, dakle, gle malenog udovičinog dara kaki je Bogu vredniji od velikih svota koje su ostavili bogataši. I onda mi to često, jednostavno tumačimo kako je dovoljno imati samo malo vjere, malo dobra, ili dobre nakane, i to je dosta, a Bog će učiniti ostalo.

Ima u tome puno istine, ali je sve to daleko od potpune istine.

Evanđelje nikada ne govori o malim stvarima. Evanđelje uvijek govori o velikim stvarima, ali koje nastaju od malenog i skromnog početka.

Kada bolje razmislimo, udovica nije dala malo. Ona je dala sve što je imala. A to je itekako puno.

Poanta današnjega evanđelja je da ne smijemo dati Bogu nevažni dio ili višak koji nam je nepotreban, već moramo dati Bogu na raspolaganje sve što imamo.

Danas u svijetu, pa tako i u Hrvatskoj ima bogatih ljudi i većina njih velikodušno donira vjerskim i svjetovnim ustanovama. I to je ispravno i pohvalno.

Ali mnogi danas smatraju da su samo bogati u prilici darivati, pa je takvo njihovo ponašanje logično i to se od njih očekuje.

A mi? Ako mislimo da su samo bogataši izvori darivanja, onda dolazimo u napast reći: „Moj maleni doprinos ne će učiniti neku bitnu razliku, neko veliko dobro, pa što bih se ja uopće i mučio i nešto dao!?“ Tako odmah nalazimo opravdanja kako bi sebe isključili iz darivanja. Ako površno razmatramo današnje evanđelje, onda ćemo vjerojatno sve svesti na pitanje novca i materijalnih stvari. Ali, možemo li na trenutak zaboraviti novac i pomisliti na trenutke našega života u kojima smo morali dati sve od sebe, ili se odreći nečega važnog u korist drugoga? Jer tada smo bili poput ove udovice koja je u povijesti Crkve prisutna u nebrojenim ljudima koji su dali sve, pa i svoj život, za ono u što su vjerovali.

Takav je bio i sveti Bonifacije, apostol i misionar germanskih naroda koji je zbog širenje vjere u Krista podnio i mučeničku smrt 754. godine.

Znadete li koje je darivanje najteže?

Ono u kojemu daješ sve. U kojemu daruješ bez računice i kojemu nema kraja. To je nešto najteže u životu. I udovičino je davanje upravo to. Nije ovdje riječ o dva novčića. Riječ je o darivanju Boga onim čega nam se je najteže odreći. Onim što nam je najvrednije. Da li je to naše; vrijeme, novac, navike, hobi, ili nešto drugo, to svatko od nas najbolje znade. Ali baš u takvom darivanju, u takvom trenutku, Isus nam govori da smo najviše blagoslovljeni i da smo najbliže Njemu i životu kojeg nam je namijenio.

U takvom darivanju mi se u potpunosti suobličujemo slici Isusa Krista koji se je za nas i za naše spasenje u potpunosti predao u ruke grešnika. Ništa nije zadržao za sebe, već sam sebe oplijeni za naše spasenje. Zato ga je Bog uzvisio i proslavio sabi s desna.

Vjerujem da je svatko od vas barem jednom u svojem životu posegnuo u svoje džepove i tamo našao ništa više nego posljednja dva novčića i suzu u oku. Nisu bili dovoljni ni za potrebni kruh ili lijek, a kamoli za nešto više. Kada bi ih spustili u škrabicu to ne bi prouzročilo neki značajni zvuk koji bi drugi čuli, ali baš u tom trenutku, čovjek se najbolje susreće sa samim Bogom. Baš tada se osjeća blagoslovljenim, jer je sve svoje predao Bogu. Tada čovjek shvaća, da kada sve izgubi, da mu Bog uvijek ostaje. Bog na kojega se možeš uvijek osloniti, a on se neće nikada izmaknuti. Tada shvatite kako je jedino Bog vrijedan da mu dadnete svojih 100% svega što imate. I kada mu dadnete sve, nećete osiromašiti, već dapače, primiti i više od onoga što vam treba. Zato nas Isus poučava po današnjoj zgodi, da smo blaženi kada dajemo svoja „dva posljednja novčića“, kada dadnemo sve svoje u Božju blagajnu, u Božje ruke, u njegovu milost, jer neće nam propasti plaća u nebesima.

Zapamtimo si danas, da nas Bog neće suditi samo po onome što smo dali već i po onome što smo sebično zadržali za sebe. Zato dajmo Bogu svojih 100%. Dajmo sve u Božje ruke; svoje misli, riječi, svoja djela, svoje sposobnosti, ali i imovinu, znajući da mjerom kojom dajemo, nama će se zauzvrat dati, kako u sadašnjem, tako i u vječnom životu. To je zlatno Božje pravilo kojega se trebamo vjerno držati i koje danas pohranimo u svoje srce.

Dragi braćo i sestre u Kristu. Danas, na prvu subotu u mjesecu lipnju, pozvani smo moliti za sveta duhovna zvanja. Moliti za one koji se u potpunosti stavljaju u Božje ruke. Koji Bogu daju sve svoje kako bi kao svećenici, redovnici i redovnice osiromašili sebe, ali ujedno postali neprocjenjiva riznica Božjih milosti koje nam Bog preko njih daje. Potrebne su nam te riznice iz kojih primamo nebrojene Božje milosti za naš sigurni vjernički hod ovom dolinom suza prema vечноj Domovini. Osobito milost Božjeg milosrđa koje doživljavamo u svetoj ispovijedi i milost susreta sa živim Bogom koji doživljavamo u svakoj svetoj Euharistiji. Zato danas molimo Gospodina da onima koji su već pozvani u sveta duhovna zvanja podari milost nesebičnog i radosnog darivanja preko zauzetog rada za duhovno dobro onih koji su im povjereni. Ali molimo i za milost novih duhovnih zvanja koji će primjerom svoga nesebičnog života za druge biti svima poticaj da svoje živote stave u Božje ruke za izgradnju Božjeg Kraljevstva na zemlji. Amen

Molitva vjernika

Braćo i sestre. Pozvani na iskrenost vjere i zajedništva sa Bogom s pouzdanjem se utecimo Ocu nebeskom zajedničkom molitvom. Recimo zajedno:

Usliši nas, sveti Oče!

1. Za Crkvu, zajednicu tvojih vjernika; ukloni s njezinog lica sve što nije tebe dostojno i obnovi u njoj dar svetosti koji si milosno utkao u srce svakoga vjernika, molimo te.
2. Za papu Franju, biskupa našega Božu i za sve pastire Crkve; ne dopusti da se obeshrabre pred protivljenjem ovoga svijeta, već da uvijek budu odani vodstvu tvoga Duha te se zdušno zauzimaju za evanđeoski život tvojih vjernika, molimo te.
3. Za nova duhovna zvanja; da ih providiš svojoj Crkvi i našoj biskupiji, kako bi bili nositelji tvoje blizine svim ljudima, molimo te.
4. Za redovnička zvanja; da i danas pozoveš one koji će se po zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti potpuno posvetiti tebi po služenju ljudima, molimo te.
5. Za nas ovdje okupljene; otvori nam oči da prepoznamo prave vrijednosti života te da budemo spremni sve uložiti da bismo sačuvali ljepotu zajedništva sa tobom i bližnjima, molimo te.
6. Za našu pokojnu braću i sestre; iskaži im ljubav i uvedi ih u radost nebeskog kraljevstva, molimo te.

Svemogući Bože, usliši nam smjerne prošnje. Otkloni od nas svaku laž i licemjerje, obdari nas duhom poniznosti i sebedarja te snagom radosnog služenja bližnjima. Po Kristu Gospodinu našem.

Molitva za sveta duhovna zvanja

Svemogući Bože,
ti u svakom vremenu izabireš i
pozivaš ljude da nasljeđuju tvoga Sina Isusa Krista.
S pouzdanjem te molimo;
obnavljaj svoju Crkvu snagom Duha Svetoga i
daruj joj svetih svećenika, redovnika i redovnica koji će riječju i
životom svjedočiti tvoju dobrotu i blizinu.
Probudi u našim obiteljima otvorenost prema životu,
da postanu plodno tlo novih duhovnih zvanja.
Dodirni svojim pogledom srca onih koji te traže,
oblikuj ih božanskom milošću,
usadi u njih nesebičnu želju za služenjem braći i sestrama
te za potpunim predanjem tebi,
našoj radosnoj nadi,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije i zapjevati koja prigodna pjesma)